

2016. évi 4.szám

Mindenszentek – Halottak napja

Mindenható, örök Isten, te megadtad, hogy egy napon ünnepeljük minden szent dicsőségét. Kérünk, hogy sokszoros közbenjárásukra áraszd ránk nagy irgalmadat. - Erősítsd bennünk azt a reménységet, hogy elhunytjaink elnyerik a boldog feltámadást.

Kedves Testvérek!

Keresztelésünkkor a mennyei Atya gyermekévé fogadott minket és ekkor lettünk az Ő nagy családjának, az Egyháznak tagjává. Arról lehet ennek a nagy családnak a tagjait megismerni, hogy szeretik, segítik egymást és engedelmes gyermekei Istennek. Rajtunk, földön élő embereken kívül még a szenvedő lelkek és a szentek is tagjai ennek a nagy családnak.

November hónap első két napja ennek a nagy-családnak az ünnepe. Mindenszentek ünnepén ünnepeljük azokat az embereket, akiknek a lelke már a mennyországba jutott. Isten parancsai szerint éltek, szerették embertársaikat, megbánták és jóvátették hibáikat. A jutalmuk az örök boldogság lett. Ők szeretnek minket, közbenjárnak és imádkoznak értünk. Ezen a napon különösen is gondoljunk védőszentünkre, és kérjük őket, hogy imádkozzanak értünk.

- Halottak napján emlékezünk azokról, akik földi életüket már befejezték és most a tisztítóhelyen szenvednek, hogy majd méltók lehessenek az örök boldogságra. Mindegyikünknek vannak rokonai és ismerősei, akik már nem élnek. Ne csak a sírjaikat tegyük szebbé ilyenkor, hanem imádságainkkal, jócselekedeteinkkel és szentmise felajánlással segítsünk rajtuk, hogy minél hamarabb a mennyországba juthassanak.

Milyen az örök boldogság?

Így olvashatjuk a Szentírásban: **„Szem nem látta, fül nem hallotta, emberi szív föl nem fogta azt a boldogságot, amit Isten azoknak készített, akik szeretik Őt.”** Amikor a színeváltozás hegyén a három kiválasztott apostol – Péter, Jakab és János – látta a megdicsőült Krisztust, Péter ezt mondta: **„Uram, jó nekünk itt lenni!”**

November első két napja tanít minket: tegyük meg mindazt, amit Isten kér tőlünk; ő ezért akkora jutalmat ad nekünk, amit el sem tudunk képzelni.

Károly atya

Kispapok Rómában

Róma az egész történelem során meghatározó központja volt a világnak. Nemcsak, a birodalom fővárosaként és kulturális szempontjából jelentős, de egyben a mi vallásunk központja is.

Idén lehetőségem volt ellátogatni az Örökvárosba a szemináriummal, ami hatalmas élmény volt. A beköltözés utáni héten indultunk neki ennek a hosszú zarándokútnak, ami 18 óra buszozást jelentett. Bár fárasztó volt, de hajnalban a szemem elé táruló itáliai hegyvidék felejtette velem az út viszontagságait, hiszen lélegzetelállító volt. Szállást a Lateráni bazilika melletti szeminárium biztosított nekünk, ahol megannyi kispap készült hivatására a világ minden országából. Össze sem lehet hasonlítani a magyarországi szemináriumokkal, még az ősiekkel sem, mivel azok eltörpülnek mellette. Grandiózus mérete, csodaszép kertje és gyönyörű építészete teljesen rabul ejti a látogatókat.

Három teljes napot töltöttem a városban és sajnos nem tudtam mindent meglátogatni, amit szerettem volna. Kovács Zoltán Rektor atya, aki 5 éven keresztül élt ebben a városban megnyugtatóan mondta, hogy neki ennyi idő alatt sem sikerült a teljes várost bejárnia, így a kezdeti csalódottságomat eloszlatta.

Az első hely, amit meglátogattam a Colosseum volt, ahol megannyi keresztény vállalta a vértanúságot Jézus Krisztusért. A Forum Romanum és a mellette álló Palazzo, habár már csak romok, de továbbra is érezhetően visszaadják a letűnt Római birodalom fényét és dicsőségét. Rengeteg templomot és bazilikát tekintettem meg, a Szent lépcsőt és barangoltam Callixtus katakombában, ami egy keresztény temetkezési hely volt. Természetesen nem hagyhattam ki az olasz konyhát sem, így minden nap igyekeztem valami helyi különlegességet fogyasztani, legyen az pizza, lasagne, fagyi, vagy bármi más. A zarándoklat legemlékezetesebb pontja a szerdai audencia volt, ahol a hatodik sorból hallgathattam meg a Szentatya tanítását és élménybeszámolóját a madagaszkári útjáról. Ilyen közel sosem voltam még hozzá. Az élményt csak fokozta, hogy utána egy közös fotóra is beállt mellénk, ahol közvetlen mögötte állhattam. Továbbá megajándékozott mindnyájunkat egy rózsafüzérrel, amit ő áldott meg. Arra hívta fel a figyelmünket, hogy imádkozzuk a rózsafüzért és bátran kérjük mennyei patrónánknak, a Szűzanya segítségét minden időben.

Biztos vagyok benne, hogy ha lehetőségem adódik, szeretnék még visszatérni ebbe a gyönyörű városba, ami megannyi kincset rejt az érdeklődők számára.

Templomi viselkedés etikettje - tallózás különféle oldalakról

Az alábbi szempontok segítségével átgondolhatjuk, van-e olyan amire jobban oda kellene figyelnünk:

A templom Isten háza, ezért öltözz illendően, kerülj a spagettipántos felsőt, atléta trikót, rövid nadrágot és strandpapucst. Férfiként templomba lépve vedd le a sapkát, kalapot. Ez társadalmi szokás és a tiszteletadás jele. /Rómában be sem lehet lépni nem megfelelő öltözékben!/.

Érkezz pontosan a szentmisére, inkább előbb mint később, hogy előkészülhess lelkiekben.

A templomba érve csukd be az ajtót magad után /halkan/ és szentelt vízzel vess keresztet majd hajts térdet a padnál beülés előtt. Ne pukedli legyen, hanem a hódolat gesztusa, amelyben az egyik térd a földet érinti. Aki fizikailag ezt nem tudja megtenni, tiszteletteljes főhajrással köszönheti Jézust.

Ne egyél, igyál és ne rágózz a templomban. Kivétel a vízvás rosszullet vagy gyógyszerzedés alkalmával.

Ha a pad szélén ülsz, udvariatlanság elvárni az utánad érkezőktől, hogy átmásszanak rajtad. Jobb, ha már érkezéskor nem a pad szélére ülsz. A kóruson nagy a kísértés, hogy támaszkodva - könyökölve, külső szemlélőként figyeld a szentmisét, ezért a templomhajóban foglalj helyet.

Szentmise közben legyen lenémítva, vagy kikapcsolva a mobiltelefonod. Az Úr hív téged, de nem mobilon!

Szentmise közben ne beszélj és ne nézelődj jobbra, balra. Kapcsolódj be a szentmisébe közös imával és énekléssel.

A perselybe lejárj érmét dobni Istennel szemben sértés.

A prédikáció alatt ne nézegesd az órát vagy telefonod, a leglaposabb szentbeszédben is van egy gondolat, amit Jézus neked szán.

Úrfelmutatásnál ne hajtsd le a fejed, hanem nézz fel az Úrra!

Szentmise alatt ne olvass imakönyvet és ne imádkozz rózsafüzért.

Békeköszöntésnél nézz a másik ember szemébe miközben kezét fogsz vele és szívből mondd: "Béke veled!" Udvariatlan, sőt bántó, ha kézfogás közben már azt nézed, ki lesz a következő.

Amikor áldozni mész ne üdvözlödd sorra az ismerőseidet! Hisz a végtelen Istennel készülsz találkozni.

Kettes sorban járulj szentáldozáshoz. Csöngetésre már elindulhatsz, hogy ne a pap várjon rád.

A pap a szentmisében megmossa megszentelt kezeit, hogy méltón és tisztán fogja kézbe Krisztus testét. Nekünk mennyire tiszta a kezünk, mennyire vagyunk méltók, hogy kézbe kaphassuk e szentséget?

/Tömegközlekedés, autó, kulcs, kilincs, kézfogás stb./ Elgondolkodtató!

A szentostyát nem illik szétrágni!

Csak a záróének elhangzása után indulj kifelé a templomból.

Kimenetelnél hajts térdet a pad mellett és a kapunál vess keresztet szenteltvízzel.

Nem illik a templomban beszélgetni - István atya is haragudott ezért - az ismerősökkel a templomon kívül üdvözölhetitek egymást. Különösen zavaró az esti misék után a beszélgetés, amikor felhangzik az Úrangyala imádság.

Próbálj szolgálatot vállalni a templomban és kívüle:

Ministrálás, felolvasás, adott esetben perselyezés - virágöntözés, lomb eltakarítás esetleg hólapátolás stb.

Szentmise után őrizd az örömet a szívedben!

Összeállította: Brezovay Erzsébet

Egyházközségünk Képviselő Testülete GONDNOK-ot keres!

Várjuk azon kedves Testvérünk jelentkezését, aki önkéntes munkaként vállalná - szabad idejében - hogy figyelné a plébánia műszaki állapotát. Szükség esetén az apróbb hibákat kijavítaná, nagyobb problémák esetén szakember segítségét kérné és a munkát koordinálná. Aki alkalmasnak érzi magát erre a feladatra, kérjük jelentkezzen Károly atyánál vagy Pallos Andrásnál a 06-30/222 88 53 telefonszámon.

Lektor lettem

A hatályos egyházjog szerint, azok a személyek, akik papok szeretnének lenni, szentelésük előtt bizonyos avatások során fel kell venniük a kisebb rendeket. Idén ezeknek a sorát kezdtém meg.

Főtisztelendő és Excellenciás Mohos Gábor püspök október 23-án lektorra, azaz felolvasóvá avatott engem. Mi is történik itt pontosan? Mit jelent ez számomra?

Először is látni kell, hogy ez nem egy szentség és nincs igazán kézzel fogható látható jele, mint egybeöltözés során a reverendának, vagy egy szentelésnél kapott stólának. Első ránézésre mondhatjuk, hogy semmi változás nem következett be ezzel az eseménnyel. Valójában pedig igenis van változás. Innentől engedélyezett a szentmise olvasmányainak, kezdőénekének és áldozási énekének a felolvasása, továbbá a hívek könyörgésének olvasása és az evangéliumos könyv vitele körmenet során, amennyiben nincs diakónus jelen. Persze, olvasni bárki felolvashat, de nem mindegy miként. Egyszer hallottam egy homíliát, melyben a pap azt mondta, hogy innentől az Egyház megbíz a felolvasással, mint igehirdetőt. Azt kéri tőlem, hogy innentől amit olvasok, azt váltsam tettekre és embertársaimat is ennek a szeretetnek megélésére buzdítsam. Ha így szemlélem, akkor ez az avatás eddigi készültem legkiemelkedőbb pontja. Arra hív, hogy Krisztus üzenetét mindenkinek elvigyem.

Nagyon vártam, hogy elérkezzen ez a nap és nagyon boldog voltam, hogy a szűk családom, barátaim és a paptestvérek velem együtt ünnepeltek.

Arra kérlek benneteket, hogy imádkozzatok értem, hogy ezt a szolgálatot méltó módon végezzem és hivatásomban ne csak kitartsak, hanem tovább erősödjek. Imáimban gondolkodok rátok!

Ima a megholtakért

Teremtő Istenünk, élők és holtak Ura!

Te magad képmására teremtetted az embert, és örök szeretettedben gyermekeddé fogadtad. A kísértésekben elbukott embert szent Fiad kereszthalálával felemelted és Krisztus feltámadása által halálunk szomorú valóságát, a boldog örök életbe való átlépés pillanatává tetted. Ennek tudatában bizalommal fordulunk hozzád azokért, akik az élet útját már megjárták és átléptek a halál kapuján.

Kérünk: Nagy irgalmasságod szerint szabadítsd ki őket a tisztulás állapotából és fogadd be országodba, ahol nincsen fájdalom, sem könny, sem panasz, hanem csak örökké tartó boldogság!

Minket pedig, akik ma megholtjainkra emlékezünk, vezess az igaz élet útján és erősíts kegyelmeddel, hogy hitünk szerint éljünk. Add, hogy amikor elérkezik földi életünk utolsó órája, irgalmas bíróra találjunk szent Fiadban, aki veled él és uralkodik mindörökkön örökké. Ámen.

Karácsonyra jelenik meg a következő szám.

Lapzárta: 2019. december 15.

Az újságban megjelent cikkeken javítást csak a szerző hozzájárulásával végzünk.

Felelős kiadó: Spick Károly plébános

A templom logóját tervezte: Bege Márta

